

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **Ing. V. Š.**

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti **I) Ing. D. Š.**
II) Ing. K. M.
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Gureckým
sídlem Sokolovská 6234/64, 708 00 Ostrava
adresou pro doručování Elektrárenská 125, 739 11 Frýdlant nad
Ostravicí

III) D. M.
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Gureckým
sídlem Sokolovská 6234/64, 708 00 Ostrava
adresou pro doručování Elektrárenská 125, 739 11 Frýdlant nad
Ostravicí

IV) E. V.
V) Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a. s.
sídlem 28. října 1235/169, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 6652/2023 ze dne 20. 11. 2023, ve věci stavebního povolení pro soubor staveb,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žaloba a vyjádření k ní

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 29. 1. 2024 domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí č. j. MUFO 37487/2022 ze dne 26. 10. 2022, jímž bylo v opakovaném stavebním řízení vydáno k žádosti osob zúčastněných na řízení (OZNR) II) a III) stavební povolení pro soubor staveb zahrnující rodinný dům, zpevněné plochy, dešťovou kanalizaci s retenční nádrží a se vsakem a zemní kabel NN na pozemcích parc. č. st. X a parc. č. XA v kat. úz. X.
2. Žalobce v žalobě namítl jednak vady správního řízení, jednak nezákonnost spočívající v 1) nesprávném právním posouzení a nedostatečně zjištěném skutkovém stavu ohledně vodovodní přípojky zásobující dům žalobce, 2) nezákonném zásahu do vlastnického práva v souvislosti s nedodržením územního plánu, porušením principu legitimního očekávání, překročení zákonných mezí správního uvážení při aplikaci ustanovení územního plánu na stavební záměr, porušení podmínek dohodnuté ochrany krajinného rázu, 3) nezákonnosti popření vlastnického práva a pokojného užívání pozemku zahrady odvolatelů v rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu, nepřipustném formalismu a nesprávném posouzení skutkového stavu, 4) nezákonnosti popření negativního dotčení vlastnického práva k domu a pozemkům schváleným způsobem utrácení dešťových vod, chybně zjištěném skutkovém stavu, vadném hydrogeologickém posudku, nerespektování státních norem při ochraně veřejných zájmů.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 4. 4. 2024 se žalobou nesouhlasil a vyjádřil se k jednotlivým námitkám. Žalobu navrhl zamítnout.
4. Osoby zúčastněné na řízení II) a III) ve vyjádření ze dne 26. 1. 2026, kde připomenuli, že postavili předmětnou stavbu v dobré víře, zpochybnili vlastnické právo žalobce ke sdružené vodovodní přípojce, uvedli, že se připojili na novou vodovodní přípojku, hydrogeolog přepracoval svůj posudek tak, aby nedocházelo k obavě z nedostatečného systému vsakování, v Janovicích má v brzké budoucnosti dojít k napojení dotčených domů na kanalizační systém, kolaudace proběhla řádně, územní plán obce Janovice byl změněn v souladu s připomínkami OZNR tak, aby stavba byla v souladu s územním plánem.

Postup krajského soudu a skutková zjištění ze správních spisů

5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

Shodu s prvopisem potvrzuje

rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s.

6. Ze správních spisů soud zjistil, že zúčastněné osoby II) a III) podaly dne 6. 4. 2016 Městskému úřadu Frýdlant nad Ostravicí žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení pro stavbu, jak je výše popsána. Jejich žádosti bylo rozhodnutím Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí č. j. MUFO 20786/2016 ze dne 22. 6. 2016 vyhověno. Žalobce a jeho manželka podali dne 15. 8. 2016 proti rozhodnutí do protokolu odvolání, které doplnili podáním ze dne 22. 8. 2016. Žalovaný rozhodnutím č. j. MSK 113436/2016 ze dne 21. 11. 2016 jejich odvolání zamítl jako nepřípustné s tím, že odvolatelé nejsou účastníky společného územního a stavebního řízení. Uvedené rozhodnutí žalovaného bylo rozsudkem podepsaného soudu č. j. 22 A 13/2017-59 ze dne 19. dubna 2017 zrušeno, kdy soud uzavřel, že oba byli opomenutými účastníky předmětného společného řízení. Po doplnění spisu žalovaný rozhodnutím č. j. MSK 158010/2017 ze dne 29. 11. 2017 napadené společné rozhodnutí zčásti změnil (v souvislosti se zúžením žádosti) a ve zbytku potvrdil. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, které podepsaný soud rozsudkem č. j. 25 A 3/2018-89 ze dne 2. 4. 2019 vyhověl a rozhodnutí žalovaného zrušil. Žalovanému nezbylo než napadené společné rozhodnutí zrušit a věc vrátit stavebnímu úřadu k novému projednání; učinil tak rozhodnutím č. j. MSK 120602/2019 ze dne 12. 8. 2019. Stavebníci podáním ze dne 16. 10. 2019 předmět své žádosti zúžili o opravu oplocení (výměnu brány a branky). Další zúžení žádosti z téhož dne se týkalo venkovní splaškové kanalizace, domovní ČOV, jednotné kanalizace a vyústního objektu (toto vodní dílo bylo roku 2017 dodatečně povoleno v samostatném vodoprávním řízení). Do spisu byl 23. 10. 2019 založen situační výkres stavby. Opatřením ze dne 24. 10. 2019 oznámil stavební úřad zahájení opakovaného stavebního řízení pro dokončený a užívaný soubor staveb. Jeho výsledkem bylo stavební povolení č. j. MUFO 22199/2020 ze dne 31. 7. 2020, které bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného č. j. MSK 130536/2020 ze dne 11. 6. 2021 pro nedostatečně zjištěný skutkový stav a nedostatečné vypořádání námitek. Stavební úřad si následně vyžádal vyjádření k souladu stavby s územně-plánovací dokumentací. Dne 26. 8. 2021 se konala kontrolní prohlídka zaměřená na likvidaci srážkových vod. Dne 12. 1. 2022 vydal vodoprávní úřad souhlasné závazné stanovisko ke způsobu likvidace srážkových vod. Opatřením ze dne 27. 1. 2022 stavební úřad oznámil zahájení (nové projednání) opakovaného stavebního řízení pro již dokončený a užívaný soubor staveb. Manželé Š. podali ve věci námítky. Úřad územního plánování i vodoprávní úřad neshledaly námítky důvodnými. Ústní jednání se uskutečnilo dne 22. 9. 2022. Následně obdržel stavební úřad vyjádření úřadu územního plánování a podání manželů Štěpánkových. Následně stavební úřad vydal stavební povolení č. j. MUFO 37487/2022, kterým shora popsany soubor staveb povolil. Žalobce a jeho manželka toto povolení napadli odvoláními, o nichž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

Žalobní námítky vznesené vůči průběhu správního řízení

7. Skutečnost, že žalobce nebyl účastníkem původního společného řízení, byla napravena vedením opakovaného stavebního řízení, kde správní orgány řešily i otázky týkající se umístění staveb a tomu přizpůsobily i okruh účastníků řízení, postupovaly tak zcela v souladu s ustanovením § 129 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, v tehdy účinném znění, jakož i judikaturou správních soudů (např. usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 43 A 18/2020-22 ze dne 23. 3. 2020, publ. pod č. 4028/2020 Sb. r. NSS, či

Shodu s prvopisem potvrzuje

rozsudek podepsaného soudu č. j. 65 A 81/2023-78 ze dne 15. 10. 2024). Pokud se týče vodních staveb povolených v samostatném řízení, tyto nejsou již předmětem nyní projednávaného řízení a soud se nemůže zabývat námitkami, které se jich týkají. Podle § 94 odst. 5 stavebního zákona dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevydává. To se uplatnilo v projednávané věci ve vztahu k mezitím povoleným vodním stavbám. O průtazích v řízení není ani tvrzeno, že by měly vliv na zákonnost a věcnou správnost napadeného rozhodnutí.

8. Soud proto neshledal žádné vady správního řízení.

Žalobní námitky ve vztahu k vodovodní přípojce zásobující dům žalobce

9. Žalobce namítal, že pokud nemají správní orgány pochybnosti o legálnosti vodovodní přípojky, pak nemohou mít ani pochybnosti o jejím vlastnictví. V územním řízení bylo třeba vyřešit kolizi umísťovaných staveb se žalobcovou vodovodní přípojkou, která se nachází na stavebních parcelách. Obnažením dvou bodů na potrubí této přípojky byla tato lokalizována pouze orientačně, a tudíž nedostatečně.
10. Soud neshledává tyto námitky důvodnými a plně se ztotožňuje se žalovaným, který se s uvedenými námitkami vypořádal na str. 33-34 napadeného rozhodnutí. Žalobce na toto vypořádání nereaguje, jen posouvá své námitky do soudního řízení. Soud akcentuje, že stavebníci si pořídili samostatnou vodovodní přípojkou. Pokud se týče vodovodní přípojky žalobce, pak během stavby nedošlo k žádnému zásahu do této přípojky a žalobce netvrdí jakékoli poškození či nefunkčnost své přípojky v důsledku provedené stavby. Vlastnické právo žalobců k jejich přípojce nebylo ze strany správních orgánů rozporováno; stavební řízení však neslouží k řešení soukromoprávních vztahů vyplývajících z umístění přípojky na cizím pozemku.

Žalobní námitky týkající se regulativů územního plánu a nepřiměřených rozměrů stavby

11. Žalobce namítl, že předmětný záměr není a nikdy nebyl v souladu s územním plánem obce Janovice. Namítl dále, že nelze souhlasit s tvrzením, že sklad zahradního náradí není součástí hlavní budovy (rodinného domu) a že překročení výškového limitu se stavebníci snažili zastříti budováním náspů. Dále namítl, že nesouhlasí s vyjádřením žalovaného, že stavba je co do rozměru, umístění a zásahu do pokojného užívání zahrady žalobce přiměřená poměrům.
12. Podobně jako výše i zde soud odkazuje na vypořádání dané problematiky v napadeném rozhodnutí na str. 34-41 a na podkladová sdělení úřadu územního plánování, s nimiž se plně ztotožňuje. Soud akcentuje, že pevně dané limity zastavění, stanovené ve změně č. 1 územního plánu obce Janovice, se dle výslovného textu této změny nevztahují na stavby, u nichž realizace započala přede dnem účinnosti dané změny, což je i případ rodinného domu stavebníků v nyní projednávané věci. Soulad s obecnými regulacemi týkajícími se prostoru a urbanistické koncepce pak žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně a podrobně zhodnotil. Přístřešek je zjevně podle stavební dokumentace stavbou s užíváním rodinného domu toliko související, nikoli však stavebně či funkčně propojenou. Žalovaný se také podrobně zabýval vlivem stavby na užívání žalobcovy zahrady, a to zejména s ohledem na její oslunění, a jeho vypořádání nemá soud co vytknout. Soud ve shodě se žalovaným dodává, že žalobní body mají reagovat na obsah napadeného rozhodnutí a nelze proto mechanicky přesouvat odvolací

námítky do žalobních námitek či dokonce pouze odkazovat na obsah odvolání (srov. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 40/96-140 ze dne 25. 8. 1997).

Žalobní námítka ve vztahu k utrácení dešťových vod

13. Žalobce namítl, že umístění vsakovacího objektu s sebou nese nebezpečí narušení svahu nad potokem Říčka; vsakovací objekt je umístěn na hraně svahu a jeho hloubka zasahuje pod hladinu spodní vody. Žalobce namítá, že havárie vsakovacího zařízení by vedla ke vzniku přívalové vlny, která by v případě povodně mohla v součinnosti s vysokou hladinou potoka v případě povodně ohrozit žalobcův dům, umístěný po proudu pod předmětnou parcelou stavebníků. Žalobce dále namítl nesprávnost úvahy žalovaného, že jakýkoli nezastavěný pozemek je pozemkem schopným vsakování, neboť na předmětných parcelách se nachází půdy typu pseudoglej s podložím prakticky nepropustných deluviálních hlín; tyto nemohou převzít funkci vsakování. S ohledem na půdní a geologické poměry nelze souhlasit se žalovaným, že návrh vsakovacího objektu není v rozporu s příslušnými ČSN a TNV a metodikou MMR. Naopak je s nimi v příkrém rozporu. Pokud žalovaný argumentuje, že systém funguje 4 roky, pak proti tomu vznáší pochybnost, zda byl vůbec realizován.
14. Žalovaný nerozporoval, že návrh technického řešení vsakovacího systému nebyl zpracován zcela v souladu s normami ČSN 75 9010, TNV 75 9011 a metodikou „Vsakování srážkových vod“, vydanou Ministerstvem pro místní rozvoj v roce 2019. Tyto normy však nejsou právně závazné. V daném případě systém navrhl projektant v souladu s vyjádřením hydrogeologa. Pochybnost o správnosti řešení nevzešla žalovanému ani z absence odůvodnění odchýlení se norem, a to zejména s ohledem na to, že systém je užíván po dobu delší 4 let.
15. Pokud se týče vsakovacích pozemků, projekt vychází z toho, že vsakování není možné, a pro je navrhována nádrž. Soud pečlivě zvažoval možnost vlivu odchylky od technických norem na právní sféru žalobce, kdy ve věci byly identifikovány tři odchylky od technických norem. Nicméně pokud se týče absence předčistícího zařízení, je i laikovi zjevné, že tato absence nemůže mít dopad na pozemky žalobce, stejně tak relace umístění vsakovacího objektu a hladiny spodní vody není významná, neboť voda je v konečné fázi vypouštěna do potoka. Jedinou potenciálně relevantní odchylkou je neprovedení podrobného geologického průzkumu. Vzhledem k tomu, že v daném území existují podrobné půdní i geologické mapy, na něž ostatně odkázal i žalobce ve své žalobě, a vzhledem k tomu, že projektant konzultoval hydrogeologa a systém několik let běží (jeho namítaná neexistence je v rozporu se spisovou dokumentací), soud se přiklonil k posouzení celé záležitosti žalovaným, na něž v podrobnostech odkazuje. Uzavřel tedy, že i tato námitka nezavdává důvod k jeho kasačnímu zásahu vůči napadenému rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

16. Žádná ze žalobních námitek tedy nebyla shledána důvodnou, a soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. Výrok o nákladech řízení účastníků je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
18. Osobám zúčastněným na řízení nebylo právo na náhradu nákladů řízení přiznáno v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. (ve znění účinném před 1. 1. 2026), neboť jim soud neuložil

Shodu s prvopisem potvrzuje

v řízení žádné povinnosti ani neshledal důvody zvláštního zřetele pro přiznání náhrady jejich nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 16. dubna 2026

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu